

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság azáltal, hogy elfogadta és hatályban tartotta a közjegyzői hivatásról szóló, 1999. április 3-i holland törvény (Wet op het notarisambt) 6. cikkének (1) bekezdését, nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó Szerződésből, különösen annak 43. és 45. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság először is azt állítja, hogy a közjegyzői hivatás betöltéséhez és gyakorlásához szükséges állampolgársági feltétel az EK 43. cikkben biztosított letelepedési szabadság aránytalan korlátozását képezi azokkal a közjegyzőkkel szemben, akik valamely másik tagállam állampolgárai. Kétségtelen, hogy az EK 45. cikk kivételt biztosít a letelepedési szabadságra vonatkozó rendelkezések alól, viszont kizárólag a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységek vonatkozásában. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a holland jogszabályok szerint a közjegyző által ellátandó feladatok csak nagyon korlátozott mértékben kapcsolódnak a közhatalom gyakorlásához, vagyis az EK 45. cikkre vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján ez a körülmény nem igazolhatja a szóban forgó korlátozást.

A Bizottság másodszor azt állítja, hogy az EK 43. cikk alapján az állampolgársági feltétel semmiképp nem alkalmas arra, hogy a fogyasztók védelme érdekében a szakmai képzettség bizonyos szintjét biztosítsa. A közjegyzői feladatok ellátásához szükséges képzettség magas szintje biztosításának a szabad mozgást kevésbé korlátozó egyéb eszköze is létezik, mégpedig a letelepedés szerinti tagállam azon lehetősége, hogy a 89/48/EGK irányelv⁽¹⁾ 4. cikke szerinti kiegyenlítő intézkedések valamelyikét tegyegye.

⁽¹⁾ A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL L 19., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.)

2009. május 7-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság**(C-158/09. sz. ügy)**

(2009/C 180/45)

*Az eljárás nyelve: spanyol***Felek**

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: I. Martinez del Peral Cagigal és M. van Beek meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel nem fogadta el a közigazgatásban dolgozó nem civil állomány tekintetében a 2003/88/EK irányelv átültetéséhez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket nem teljesítette a 2003/88/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (3) bekezdéséből, valamint — a 2003/88/EK irányelv 27. cikkének (1) bekezdése által hatályban tartott és az ugyanazon irányelv I. mellékletének B. részével együttesen értelmezendő — 93/104/EK irányelv⁽²⁾ 18. cikkének a) pontjából eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2003/88/EK irányelv célja a munkaidő-szervezés területén a munkahelyi biztonság és egészségvédelem minimális szintű rendelkezéseinek megállapítása. Mint kodifikált változatként megjelenő irányelv, a 93/104/EK irányelv helyébe lépett, a tagállamok átültetési határidőkre vonatkozó kötelezettségeinek sérelme nélkül.

A 2003/88/EK irányelv átültetésére szolgáló rendelkezésekről szóló, a spanyol hatóságok által a Bizottságnak megküldött értesítés nem tartalmazza az irányelv átültetéséhez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket a közigazgatásban dolgozó, nem civil állomány tekintetében.

A 2003/88/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az irányelvet a 89/391/EGK irányelv⁽³⁾ — amely bizonyos kivételeket tartalmaz a közszolgálat egyes speciális tevékenységeire, mint például a fegyveres erők és a rendőrség, vagy meghatározott polgári védelmi szolgálatok speciális tevékenységeire jellemző sajátosságok miatt — 2. cikke értelmében valamennyi köz- és magán-tevékenységi ágazatban alkalmazni kell. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a közösségi jogalkotó által a 89/391/EGK irányelv hatályának meghatározásánál alkalmazott kritérium nem azon alapul, hogy a foglalkoztatottak az irányelv 2. cikkében említett különböző tevékenységi ágazatok közül melyikbe tartoznak, hanem kizárólag azon, hogy az említett ágazatokon belül a foglalkoztatottak által ellátott speciális feladatkörök milyen jellegűek.

Következésképpen, a felperes úgy véli, hogy nem kétséges, hogy a 2003/88/EK irányelvet a közigazgatásban dolgozó, nem civil állományra is alkalmazni kell, és ezen belül a Guardia Civilre is, és emiatt az átültető rendelkezések elfogadásának elmulasztása ezen ágazatban az említett irányelv megsértését képezi.

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.)

⁽²⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i tanácsi irányelv (HL L 307., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 197. o.)

⁽³⁾ A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i tanácsi irányelv (HL L 183., 1. o.)